



Великотърновски Университет “Св. св. Кирил и Методий”

Философски факултет

Катедра “Психология”

КУРСОВА РАБОТА

на тема:

НАЦИОНАЛНАТА ПСИХИЧЕСКА ИНДИВИДУАЛНОСТ

Изготвил:

Проверил:

Велико Търново, 2013

Проблемът с изясняването на особеностите на националната ни психика е не само философски и психологически, това е проблем със съдбовно значение за всички нас. Това, как ще реализираме типичните черти на характера си в близко и в по-далечно бъдеще, това, дали ще заемем полагащото ни се място на европейската и световна сцена, защото да можем сами да решаваме съдбата си, до голяма степен се определя от нивото, до което познаваме себе си като национална психика и характер, като народна душевност. За да можем сами да си определяме хала, трябва да разкрием онази дълбока същност на националния ни психически синтез, корените на българската душа, онази индивидуалност и специфика на психическия свят на българина, които го отличават от останалите народи. Трябва също да съумеем да посочим факторите, които са определяли и изменяли нашата душевност през годините, условията, при които националният ни характер е изпъквал с цялото си богатство, а държавното ни устройство и културата ни са определяли тенденциите и извън България. Трябва да установим обстоятелствата, които ограничават действителното ни проявление. Една не лека задача. Оказва се, че не е никак лесно да се посочат особеностите на националната ни психика, противоречията в характера ни, позициите и ориентацията ни. Причините за това се крият в превратностите на историческото ни развитие – от една страна, опитът ни в “правенето” на собствената си история е прекъснат за един много дълъг период от време (повече от петстотин години), от друга, в най-новата ни история и до наши дни непрестанно се правят манипулации с народната ни душа. На българина се налагат модел и стандарт на живот, разработени все някъде извън България, обслужващи чужди интереси. Тези разработки са в противоречие с българската душевност, с особеностите на националната ни психика. Те не могат да “дават плодове” на “почвата” на българската душа, но доколкото “заразяват” и “отравят” тази прекрасна “почва”, доколкото българинът се затваря в себе си, обръща гръб на обществените процеси, отграничава се от тях, доколкото идентифицира и познава себе си в човека, грижеш се единствено за дома и семейството си, доколкото ценностите му се снемат до осигуряването на оцеляване, просъществуване на него и само на това, което е негово, то, за съжаление, тези чужди разработки, налагащи ни начин на живот, наистина са успели. И е факт, че българинът се е отдал на стремежа да се съхрани, проявявайки се в други роли, давайки простор на подсъзнателни и съзнателни позиции, насочени към